

LEON OBLAK

A portrait of a man with dark hair, wearing a dark shirt, holding a pen to his chin in a thoughtful pose. The background is a light, textured wall.

Med verzi,
notami in
nébom

Tvoje barve

Mi ni lahkó včasih, ko kapneš malo črne,
je treba dosti bele, pa je še vedno sivo,
a ko v sivini iščem tvoj nežen ton srebrne,
opazim, da me gledaš prijazno, ljubeznivo.

Če kdaj mi ni kaj všeč, oprosti, Gospod,
a bodi z mano vedno in povsod.

Saj vem, vsaka barva je z nekim namenom,
vseh nians ne razumem, a rada te imam,
ker vem, vse so v mavrici s tvojim imenom,
in to mi povsem zadostuje, da se ti predam.

Pogosto se mi smeješ, prekriješ me z rumeno
in zalebdim v zraku, lahko bi poletela,
takrat dodaš modrosti, čeprav mi ni vseeno,
a modra je potrebna, ja, to sem doumela.

Tvoje misli niso moje misli, Gospod,
a naj bo tvoja pot tudi moja pot.

Saj vem, če bom vse tvoje barve sprejela,
tople za srečo, a hladne za jok in bridkost,
potem bom v tvoji ljubezni živela
in dal mi boš kapljico zlate za mojo svetost.

Če se bom znala tvoji volji prepustiti,
če ti bom znala za vsako barvo reči hvala,
če te bom zmožna v vsakem odtenku ljubiti,
bom za vedno na tvojem platnu ostala.

Saj vem, vsaka barva je z nekim namenom,
vseh nians ne razumem, a rada te imam,
ker vem, vse so v mavrici s tvojim imenom,
in to mi povsem zadostuje, da se ti predam.

Zdaj vem, če bom vse tvoje barve sprejela,
tople za srečo, a hladne za jok in bridkost,
potem bom v tvoji ljubezni živela
in dal mi boš kapljico zlate za mojo svetost.

Avtor besedila: Leon Oblak
Avtor glasbe: Leon Oblak
Avtor priredbe: Bor Zuljan
Izvajalka: Petra Hvala

Iščite Gospoda, dokler se daje najti, kličite ga, dokler je blizu!
Naj krivičnež zapusti svojo pot in hudobni svoje misli. Naj se vrne h Gospodu in se ga bo usmilil, k našemu Bogu, ki je velik v odpuščanju. Kajti moje misli niso vaše misli in vaša pota niso moja pota, govori Gospod. Kajti kakor je nebo visoko nad zemljo, tako visoko so moja pota nad vašimi poti in moje misli nad vašimi mislimi. (Iz 55,6-9)

Moja nona je bila modra ženska. Imel sem jo tako zelo rad, da sem jo kljub svojim rosnim letom pozorno poslušal, ko mi je govorila modrosti življenja, ki sem jih razumel šele precej kasneje. Modrosti, za katere ne potrebuješ šol in knjig, potrebuješ pa široko srce, polno ljubezni do ljudi in Boga. Ona je tako srce imela. Njene zgodbe in nauki so me spremljali skozi najbolj občutljiva otroška leta. Nonina vera v Boga je bila neomajna, kljub temu da njeno življenje ni bilo lahko. V številnih preizkušnjah je vedno ohranjala zaupanje v Božji načrt. Velikokrat je rekla: »Tako kot je, je prav. Kar Bog stori, prav stori.« Kot otrok nisem doumel globine njenih besed, z leti pa sem začel vedno bolj razumeti, kaj mi je želela povedati. Spoznal sem, da imajo dogodki, ki se zdijo nepravični ali nesmiselni, globlji pomen in namen, da je vsaka barva, ki jo slikar Bog uporabi na platnu mojega življenja, izbrana

z brezpogojno očetovsko ljubeznijo, čeprav vseh nians ne razumem takoj.

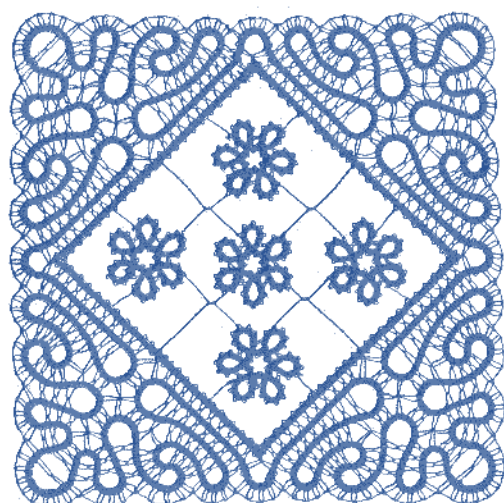
Izredno slabe volje sem bil – nesrečen, obupan, jezen, celo jokal sem –, ko so zaradi usmerjenega izobraževanja, ki so ga v takratni državi uvedli točno tistega leta, ko sem zaključil osnovno šolo, ukinili klasično gimnazijo v Tolminu in sem se moral vpisati na naravoslovno-matematično gimnazijo v Idriji. Nisem razumel, zakaj me je Bog pri petnajstih letih iztrgal iz mojega ljubljenega kraja in poslal v tuje mesto, kjer sem v starem internatu živel v sobi še s tremi fanti. Podobno je svojo usodo objokovala punca, ki je leto zatem na šolanje v Idrijo prišla iz Ljubljane. Šele precej kasneje sem spoznal, kako mogočen je Bog, s katerim sem se takrat kregal, ker nisem niti slutil, da sva del njegovega čudovitega načrta. Od leta 1992 sva srečno poročena.

Izredno sem bil razočaran, ko sem pri dvaindvajsetih letih na nogometni tekmi doživel hudo poškodbo kolena, ki mi je za vedno vzela šport – tisto, kar mi je takrat pomenilo ogromno. Danes mi je jasno, da ne bi tako hitro ustvarila družine, če ne bi prišlo do poškodbe. Najbrž me tudi akademska kariera ne bi zanimala. In iz športa ne bi preskočil v glasbo in poezijo. Prav družina, služba, glasba in poezija pa me že dobra tri desetletja neskončno osrečujejo. Še precej bolj, kot me je nogomet.

Spomnim se, kako potrft sem bil vse poletje leta 1988. Profesor, pri katerem sem opravil zadnji izpit v drugem letniku študija, je pri vpisovanju odlične ocene v indeks ugotovil, da pozna mojega očeta. Naročil mi je, naj ga pozdravim in mu povem, da je lahko ponosen na svojega sina. Namesto da bi še istega dne odšel domov, sem uspešen zaključek letnika proslavil s prijatelji v Ljubljani. Očeta nisem več videl. Naslednjega

dne je izgubil življenje v prometni nesreči. A kasneje sem se lahko velikokrat prepričal, da je po njegovem odhodu k Bogu najina vez postala še precej bolj čvrsta.

Nona mi je dala svetel zgled. Naučila me je, da moram zapati v Božji načrt. Zavedanje, da ima Bog nadzor nad vsem, mi je v življenju prineslo mir in tolažbo. Vera v njegovo očetovsko ljubezen mi je pomagala prebroditi številne težke trenutke in me vodila k sprejemanju življenja takšnega, kot je. Spoznal sem, da če mu bom znal za vsako barvo – tudi za tiste, ki pomenijo jok in bridkost – reči hvala in ga bom zmožen ljubiti v vsakem odtenku, potem bom za vedno ostal v njegovi bližini. Če bom vse sprejel in v njegovi ljubezni živel, sem trdno prepričan, da mi bo nekoč dal kapljico zlate za mojo svetost.

Kazalo

Knjigi na pot: (Z)GODBA • 7
Betlehem • 10
Tvoje barve • 16
Alfa in Omega • 22
Ti si moj Bog • 28
Naj bom kot luč • 34
Plavam proti toku • 40
Vse v večjo Božjo slavo • 46
Jezus, vate zaupam • 52
Večna Kraljica Slovencev • 58
Delajmo majhne stvari z veliko ljubeznijo • 64
Knjiga vseh knjig • 70
Ti si mi ga dal • 76
Pridi, Sveti Duh • 82
Ljubezen nikoli ne mine • 88
Vedno je ob meni Mati Marija • 94
Zašepetaj • 100
Jezus, ti prevzemi • 106
Povejmo naglas! • 112
Vedno naj se zgodi tvoja volja • 118
Ljuba Mati Svetogorska • 124
Ljubezen je treba živeti • 130
Od srca do srca • 136
Vse premorem v njem, ki mi daje moč • 142
Vse mine, Bog ostane • 148
Aleluja! • 150
V prepletu stvarnega uma in rahločutne ustvarjalnosti • 160

Dr. Leon Oblak
MED VERZI, NOTAMI IN NÉBOM

Knjigi na pot: Gregor Čušin

Urednica: Nikolina Brkić

Oblikovanje in prelom: Urška Dolenc

Fotografija na naslovnici: Saša Kovačič

Čipke so iz projektov *Klekljane rože za brezjansko Marijo Pomagaj* in
70 klekljanih golobov za 70 let po 2. svetovni vojni, ki jih je organizirala in
vodila Tanja Oblak. Avtorja fotografij sta Ubald Trnkoczy in Branko
Petauer.

Izdala in založila:

Društvo Mohorjeva družba in Celjska Mohorjeva družba, d. o. o.

Za založbo:

predsednik Lojze Kozar in ravnateljica dr. Tanja Ozvatič

Celjska Mohorjeva družba, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, Slovenija
www.mohorjeva.org

Natisnila tiskarna Dravski tisk v 500 izvodih.
Celje 2026

27,50 €

